

Foto: Bo Axhammar

Ralph Lundsten firar 70-årsjubileum

Ralph Lundsten föddes för 70 år sedan nämligen den 6 oktober 1936. Sina första ungdomsår tillbringade han i Ersnäs hos Egon Johansson. Numera är hans fasta adress Frankenburgsväg i Saltsjö-Boo, beläget i Nacka Kommun. Där hade han stor fest för att celebrera jubileet med gäster från när

och fjärran. Även från Ersnäs hade ett uppvaktande följe hittat till det Rosa slottet. Ralph Lundstens konstnärliga produktion är omfattande och hans konstnärsskap är vida känt.

Läs mera om Ralph på **sidan 4**.

En del av framsidan på Ralph Lundstens senaste bok

Julmarknad i Ersnäs

för hela familjen, på Ralph Lundstengården.

Lördag den 25 nov - Söndag den 26 nov, kl. 11.00 till 15.00

Ett 15-tal hantverkare och utställare på Logen och i Stenladugården.

Gröt, skinka och hembakat kaffebröd serveras i Norrbottensgården. Tomte med fiskdamm.

Varmt välkomna!

Ett samarrangemang mellan Ralph Lundstengården och Byaföreningen.

Soldattorpet har fått sitt namn

Hembygdsföreningen har bland olika namnförslag slutligen valt att döpa torpet till **Soldattorpet Kvistgården**. Namnet har anknytning till en tidigare fastighet som låg på tomten.

Läs också om invigningen av Soldattorpet på **sidan 2**.

Gamla tiders bro

Den första bron över Aleån med vidhängande sumpmarker var 850 m lång, 5 m bred, 4.240 stockar ingick i själva konstruktionen. Att det sedan gick åt mycket svett för att färdigställa bron är det nog ingen som tvivlar på. **Sidan 3**.

Ungdomslokalen

och ungdomsverksamheten berättas det om på **sidan 4**.

Trappern från Ersnäs

Läs om honom och om klappjakten på räv på **sidan 5**.

Han ber om ursäkt!

Om utvandrarerna som efter 20 år ber om ursäkt för de trakasserier och pojkstreck han utsatte byns invånare för. **Sidan 7**.

Om valet i Ersnäs

Hur gick det, egentligen? Se **sista sidan**.

Hej!

Jag heter Louise och jobbar på förskolan i byn. Vi ska få en större gård med lite nya saker. Till vår nya gård skulle vi vilja ha en båt i plast eftersom vi har varit tvugna att kasta den trasiga och farliga båt vi hade.

Tel. till förskolan 31169

Tacksamma fröknar och barn på Ersnäs förskola.

Soldattorpet invigt

Den 22 augusti var det så dags för invigning av soldattorpet. Dagen var väl vald, en varm sommarkväll, en perfekt inramning. Torpet fylldes av besökare som en efter en intog utrymmet i salen, stolarna tog slut och bänkar bars in, till slut var det endast plats i foajén.

Ordförande i hembygdsföreningen, Bertil Marklund, hälsade alla deltagarna välkomna och förklarade att man från föreningen inte ännu hittat något passande namn på torpet men att man skulle diskutera detta på kommande möte. Därefter klippte Bertil det blågula bandet som var spänt över dörröppningen och förklarade därmed att torpet var invigt. Han pas-

sade samtidigt på att tacka alla som varit med och bidragit till torpet, allt ifrån markägare till enskilda som ställt upp.

Till invigningen var Stig Palmgren från Sjulsmark inbjuden för att berätta om det indelta soldatsystemet. Besökarna fick veta att Gustav Wasa var den som startade soldatsystemet och det varade ända fram till början av 1900-talet då det ersattes av värnpliktsystemet. Ersnäs höll åtta indelta soldater under 1800-talet som försörjdes av 23 ersnäsbönder.

Efter denna historiska tillbakablick så var det dags för Annette Vikudd från studieförbundet Vuxenskolan, hon

gratulerade till bygget och passade på att lämna över presenter till torpet och föreningen.

Dagen till ära så bjöds besökarna på fika och allsång under ledning av Kjell Berg som lät sitt dragspel ljuda för besökarna.

Därmed kära läsare så är det ingen tvekan om att torpet är invigt och nu finns det möjlighet att hyra torpet som antingen möteslokal eller för mindre fester. Detta sker genom kontakt med hembygdsföreningens Bertil Marklund tel 310 88.

Se bilder från invigningen på www.ersnas.se

Invandrarna

En tidig höstdag för 104 år sedan klev de första skolbarnen in i den nya skolan i Svartskatan. Där togs de emot av lärarinnan i den ljusa skolsalen med högt i tak och stora fönster. Själv hade hon sin boning i husets ena tredjedel med kammare och kök. Många av dagens pendlare avundas säkerligen hennes närhet till jobbet. I femtio år skulle denna skola ta emot Svartskatans barn. Sedan övergavs huset.

Det kom att stå utan invånare fram till midsommartid detta år. Då flyttade familjen Karolina Svärd, Emil Welin och den tvååriga sonen Arvid in i huset. På nytt blev det liv i den numera smakfullt renoverade skolsalen.

En snörik söndagsförmiddag i november besöker Ersnäsbladets (EB) ut-sände den unga familjen för en intervju med Karolina (KS) och Emil (EW).

EB: Vilka är ni?

KS: Jag är uppvuxen i Luleå men Ersnäs är jag bekant med. Här bor på Holmen min moster Hillevi Svärd. För fem år sedan gick flytten söderöver till Stockholm. Jag är svenskspråklärare för invandare på Komvux.

EW: I Ramsele i Ångermanland växte jag upp på ett litet jordbruk. Sedan blev det södra Sverige i 15 år. Jag är ingenjör och jobbar på Vattenfall här i Luleå

EB: När flyttade ni till Svartskatan?

KS: Mina föräldrar köpte Svartskataskolan 1977 och hade väl tankar på att flytta hit. Renovering med vatten, avlopp och en hel del andra grundarbeten startade. Men deras planer förändrades och renoveringen fick ta en

paus. För några år sedan kom vi in i bilden.

EW: Vi bodde på femte våningen i Husby, en stockholmsk betongförort. Så anlände Arvid. I vilken miljö skulle han växa upp? Vi kom snart fram till att Husby inte var det bästa alternativet. Det alternativet fanns 100 mil i nordlig riktning. Vi gick från en stockholmsk by med 11.000 hopträngda invånare till en norrbottnisk by med 400 utspridda invånare.

EB: Varför detta steg?

KS/EW: Visst har storstaden sina fördelar med sitt stora utbud på många områden. Trots detta var steget från loftgångshuset till det gamla skolhuset inte alls svårt att ta. Det naturliga attraherar oss. Vi får så mycket mer för de pengar vi satsar på bostaden här i Svartskatan jämfört med stockholmsområdet.

EB: Hur känns det att bo i ett f.d. lärdomssäte?

KS: Jag kan se lärarinnan vandra omkring här i sina långa kjolar och iakttä vad som händer med hennes arbetsplats. Jag hoppas att hon blir nöjd av vad hon ser.

EB: Vilka fritidsintressen har ni?

EW: Så länge renoveringen pågår har jag klart för mig hur

jag använder min fria tid. Stora saker ska också hända på övervåningen.

KS: Samma sak här. Blir det tid över, är det troligt att jag besöker skidspåret uppe vid Hemberget. *(EB inser omedelbart att här har vi en förstärkning av Ersnäs engagemang i Nederluleåstafetten som går av stapeln lördagen den 17 mars 2007).*

EB: Om Du fick möjlighet att äta lunch med en nu levande person, vilken skulle Du då välja?

KS: Lill-Babs. Inte för hennes musik men för hennes energi som inte tycks känna några gränser.

EB: Om Du vore allsmäktig för en dag, vad skulle Du då ändra på?

EW: Jag skulle i Robin Hoods anda omfördela världens resurser så att alla fick tillgång till livets allra nödvändigaste – rent vatten, mat och hälsa.

Emil, Karolina och Arvid

Det var en gång en väg

Ersnäs har trafikmässigt alltid legat i centrum även om trafikanterna inte så ofta har stannat till hos oss. När transportmedlen bestod av hästar eller våra egna apostlahästar rörde sig människor inte över särskilt stora ytor. Ändå förekom trafik i nord/sydlig riktning.

Längs hela norrlandskusten löpte en kommunikationsled som kallades Norrstigen. Det var en rid- och gångstig. Först i slutet av 1600-talet förbättrades den till en kärrväg. Kustlandsvägen kom den att heta. I Ersnäs stötte vägförbättrarna på problem. Det gällde att ta sig över ett brett vattenfylldt område på vägen till Skäret. Till en början användes en enkel färja.

Så småningom byggdes en bro som vilade på ett stort antal stenkistor. Den passerade Aleån och omgivande sumpmarker någon kilometer uppströms nuvarande E 4-bron. Kanske var det på den bron Karl XI färdades då han 1694 passerade Ersnäs. Linné använde sig säkerligen av den på sin Norrbottensresa 1732 men det lämnade inga spår i hans anteckningar.

Däremot finns det en detaljerad beskrivning av bron i en dagbok, skriven av en av dåtidens resenärer (Hülphers). Då har vi kommit fram till 1758. Så här skriver Hülphers (på moderniserad svenska): "Vid Ersnäs var den största bro som man någonsin sett. Den var byggd över en stor å och en vid myr som nådde ända ner till havsviken." Hülphers vände i Tornio och tog samma väg tillbaka mot Västerås där resan hade börjat. På återvägen gjorde han en noggrann mätning av bron. Den visade sig vara 860 meter lång, nära fem meter bred och var byggd av 4.240 stockar. Vilken arbetsinsats av folk i trakten för att åstadkomma detta byggnadsverk! Ett tidigt exempel på norrbottnisk idoghet.

Trots ingående försök har det inte lyckats att hitta några rester av detta brobygge. Gotthard Franzén, som lämnade oss för en kort tid sedan, hade minnen som kanske kan föra sentida efterforskningar om bronns lokalisering rätt. Han växte upp på ett jordbruk och fastighet som nu ägs och bebos av Charlotta och Gunnar Lauritz (Klubbvägen 110). I hans barn-dom slogs vallarna fortfarande med lie. Gotthard berättade några måna-

Familjenytt

Födda

Susann Folkesson och Stig Holmqvist, Svartskatavägen 571, fick en dotter den 22/7 och hon heter Lova.

Catrin och Dennis Jacobsson fick en son, Samuel, den 19 augusti. Syskonen heter Robin, Frida, Felicia och Cornelia. De bor på Klubbvägen.

Jubilar

Agnes Lundberg, Ersnäsvägen, fyllde 90 år den 16 november.

Inflyttade

Andreas Marklund och Ann Lundmark har flyttat till Tranmyrvägen 15.

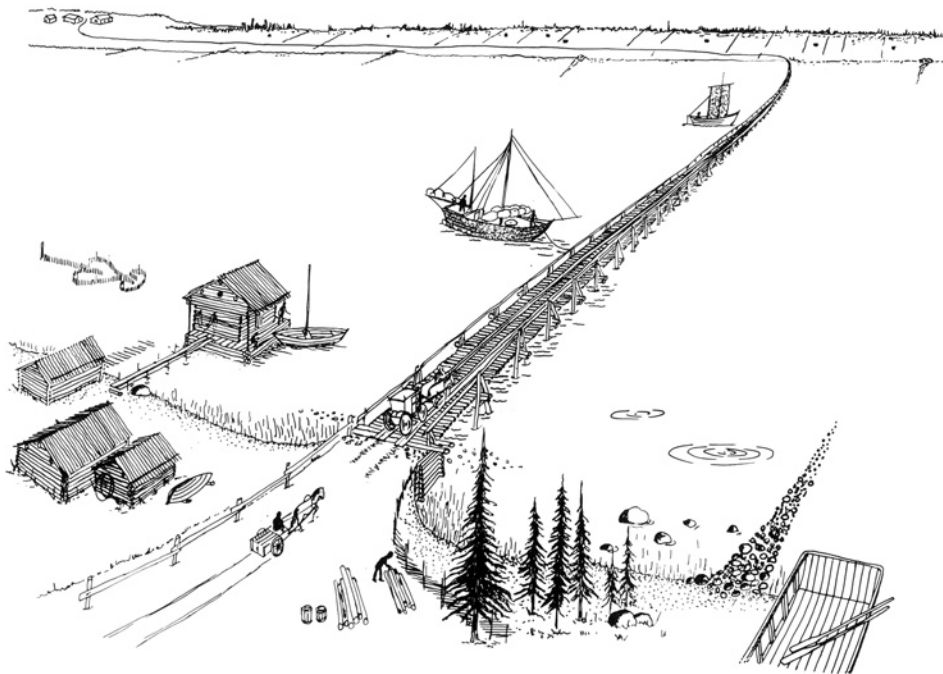
Tomas Pettersson har flyttat till Klubbvägen 156.

Thomas Johansson och Maria Holmgren har flyttat till Axel Mårds väg 32.

Mattias Arousell och Jessica Wolming med barnen Jasmine, 5 år och Felicia, 8 månader har flyttat in på Ostibyvägen 209.

Avlidna

Gotthard Franzén * 18/3 1919 † 27/10 2006

Storbron vid Skäret - Ersnäs på 1600-talet, sedd från Skäret-sidan

der före sin bortgång att det på några platser ner mot ån fanns stensamlingar. Det sades att detta var resterna av de stenkistor bron vilade på.

Bengt Johansson i Alvik har på basis av Hülphers beskrivning gjort en illustration av bron (se ovan). Den kommer säkerligen nära sanningen.

Överfarten flyttades några årtionden senare nedströms till närheten av den nuvarande passagen av Aleån. Då byggdes en stenbro i ett antal valv.

1935 stod den bågbro färdig som vi än idag kan beskåda och som blir en del av den nya cykelvägen Ersnäs-Antnäs. 1968 byggdes den nuvarande E 4-bron.

Är därmed brobyggarepoken till ända i vår by? Passerar våra efterkommande om hundra år Aleån på samma ställe som sker idag? Ingen som läser dessa rader kommer att bli ögonvittne till hur det då förhåller sig. Så är livets oåterkalleliga gång.

Tango är det vertikala uttrycket för en horisontell längtan.

Argentinskt ordspråk

Utän humor blir man fanatiker.

Louise Hoffstens farmors mor

Innehavet av makt förstör oundvikligen ett fritt nyttjande av förnuftet.

Immanuel Kant

Den evigt 17-årige Ralph Lundsten fyller 70

Rubriken är tagen från en hyllningsartikel i samband med Ralph Lundstens 65-års dag. Den symboliserar på ett bra sätt kulturfenomenet, som man ändå måste säga att Ralph Lundsten är. Detta med tanke på hans enorma produktion på främst musikens område, hans vägran att inte snegla på omgivningen, inte vara strömlinjeformad utan envist vandra på sin kompromisslösa väg i sin kulturgärning.

Ralph Lundsten föddes den 6 oktober 1936 och EB vill härmed gratulera honom.

Mig veterligen så finns det ingen annan ersnäsbo än Ralph Lundsten som är omnämnd i Nationalencyklopedin. Ralph som är tonsättare och konstnär, startade 1959 bild- och elektronmusikstudion Andromeda. Han arbetade med ljudmaterial, collage och andra elektroakustiska former. Att Ralph var en föregångare inom den elektroniska musiken råder det ingen tvekan om. Hans musik har nått spridning både genom film och TV. När man söker på Internet så ger Ralph Lundsten 45 500 träffar. Ett av Ralphs mest spelade verk är förmodligen Radio Swedens signaturmelodi "Ut i vida världen".

Det som slår en när man läser om Ralph är att han verkligen personifierar uttrycket att man aldrig blir profet i sin egen by. Utan tvekan är Ralph mer känd och uppskattad utanför Sveriges gränser och man kan inte låta bli att fundera över varför? För den Lundstenska produktionen är milt uttryckt enorm. Utrymmet tillåter inte en uppräknig över hans

produktion men nämnas kan FN-symfonin **The Symphony of Joy**, sju natursymfonier däribland **Srömkarlen** (för Stockholmsoperans 200-års jubileum), **Johannes och huldran** (ballett uppförd på Oslooperan), **Trolltågen** (Storforsen), **En sommarsaga** som innehåller den tidigare nämnda signaturen för Radio Sweden och utsedd till världens mest spelade melodi av Guinness rekordbok. Förutom musikaliska uttrycksform så omfattar hans produktion även böcker, bilder, film och radioprogram.

Att Ralph inte möter samma uppskattning i det offentliga livet på hemmaplan tror jag beror på hans kompromisslöshet, att envist vägra trampa

upptrampade stigar, att vägra låta sig kategoriseras. Det är väl egenskaper som väl kan känneteckna en stor konstnär som började sin verksamhet med att bryta ny mark och envist hävda rätten att så göra fortsättningsvis. Som Ralph själv sagt, "fötterna på jorden men huvudet bland molnen". I samband med sitt jubileum så har Ralph Lundsten givit ut sina memoarer med titeln **En själens vagabond**. Boken beskriver inledningsvis Ralphs uppväxt i bl.a. Ersnäs och därefter hela hans utveckling som person och konstnär.

Vi vill härmed från redaktionen på hela Ersnäs bys vägnar utbringa ett juttiofaldigt leve, hipp, hippurra...

Ralph intervjuas av Kurirens reporter under Ersnäsdagen 2006

Ungdomslokalen

Den 6 september drog vi igång Ungdomslokalen igen och första kvällen var det nästan 25 ungdomar där.

Under hösten och vintern har lokalen varit öppen, varje onsdag mellan kl 18 och 21, för barn och ungdomar från årskurs 1.

15 föräldrar och vuxna från Ersnäs och dess omnejd har ställt upp och sett till att Ungdomslokalen har kunnat vara öppen. Vissa kvällar har det varit "temakväll" - ex filmkväll, kompisband och karaoke.

I genomsnitt har det varje onsdag varit mellan 15-20 ungdomar, vilket visar att det finns ett behov av en träffpunkt i Ersnäs.

Sista kvällen lokalen är öppen i år

är den 13 december. Nästa år kör vi igång igen den 24 januari och då behöver vi hjälp av vuxna i byn!

Fr.o.m december kommer det att finnas information om Ungdomsverksamheten och ungdomslokalen på **www.ersnas.se** under menyvalet Ungdom. Där kommer att finnas bilder och ett schema där man kan se när man kan hjälpa till i verksamheten.

Gunilla Björklund

Om du vill lära känna vägen framför dig, fråga dem som går åt andra hållet.

Kinesiskt ordspråk

Ersnäsbladet 2007

Årgång 10 kan vi skriva på nästa års utgivning av Ersnäsbladet. Redaktionen välkomnar alla inlägg från bybor och utsocknes. Som vanligt blir det fyra nummer av Ersnäsbladet även nästa år. Manus ska vara redaktionen - kristman@tele2.se - till handa för nr 1 den 29 januari, för nr 2 den 7 maj, för nr 3 den 13 augusti och för nr 4 den 12 november.

Trappern från Ersnäs

Vintern har nu börjat koppla ett grepp om byn och mörkret åter sakta upp dagsljuset. Ersnäs går i vinterdvala och byborna ser man endast vid akut snöskottning eller på väg till eller ifrån postlådan. De allra flesta håller sig inne i stugvärmen, men det finns dom som verkligen gillar denna årstid.

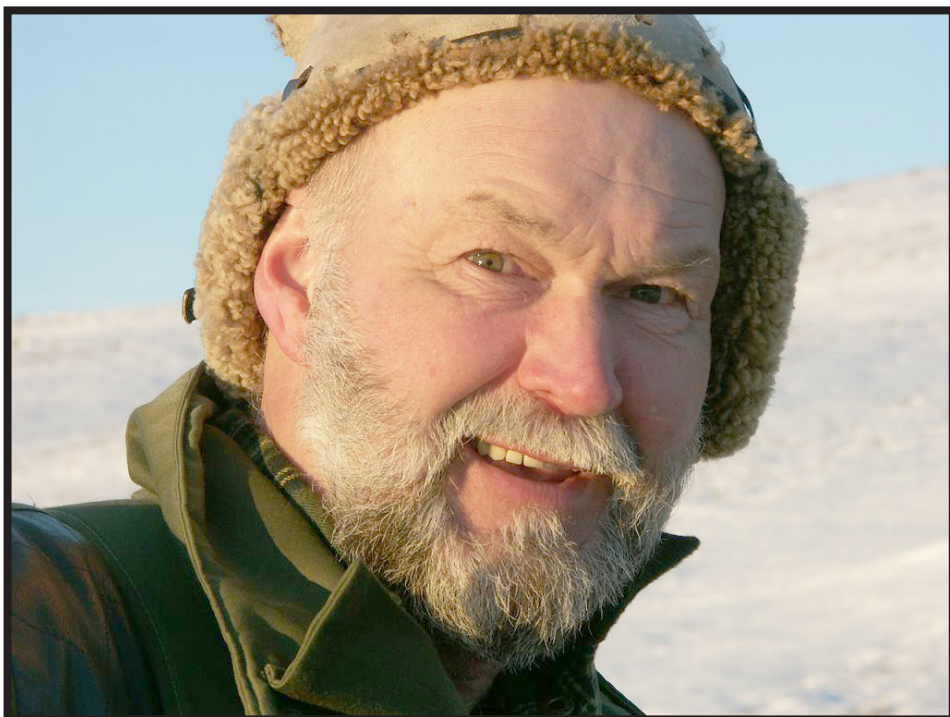
En av dom är Henry Norberg, även kallad Trappern från Ersnäs. Nu börjar ett noggrant detektivarbete med att lokalisera skogens små predatorer som räv och mård, allt för att lyckas överlista dessa inom håll för bösspipan eller att få någon av dessa i fällorna som gjorts i ordning.

Henry som har jagat sedan barnsben kan sitt vilt och slår oss yngre småtrappers på fingrarna år efter år när det gäller fällda rävar och mårdar.

För inte kan det väl vara en slump att han alltid väljer rätt nätter i vakkojan vid Sandnäsmyran, medan vi andra oftast väljer fel nätter då inte räven besöker åteln. Det kan inte heller vara en tillfällighet att karln alltid väljer rätt pass under har- och rävjakter med hund. Han står ofta rätt vid andpremiären här i Svartskatan som han inte missat på 42 år och bara det imponerar stort på oss andra. Hur han gör vet jag inte, men det är väl det som är mystiken och hemligheten med dessa äkta Trappers.

Nu är årets jaktsäsong i full gång och jag lovar att det inte finns en enda räv eller mård som går säker för Henry Norberg denna vinter heller.

*Jonas Seger,
Viltvårdsgruppen i Ersnäs*

Ögonblicket: Bertil Marklund klipper till vid invigningen av Soldattorpet

Klappjakten 2006

Så var årets jakthändelse i byn avklarad och hur gick det då?

Det var 28 påpälsade jägare som mötte upp på morgonen, beredda att plumsa fram i nysnö och hojtande skrämna någon räv till de jägare som väntade i den 12 gradiga kyla som rådde. Vi körde 5 drev under dagen och lyckades ha fram 2 rävar som trots detta klarade sig helskinnade från situationen då jägarna sköt bom.

I drevet som gjordes i hängnan mellan Mörövägen och Svartskataviken, hände det något som vi sent kommer att glömma.

En drevkarl hittade en rådjursget alldeles nydött, då det ännu var helt varmt. Vi trodde givetvis att geten blivit påkört då den hittades bara ett litet stycke från Mörövägen, men när drevet nådde fram till passjägarna fick vi förklaringen.

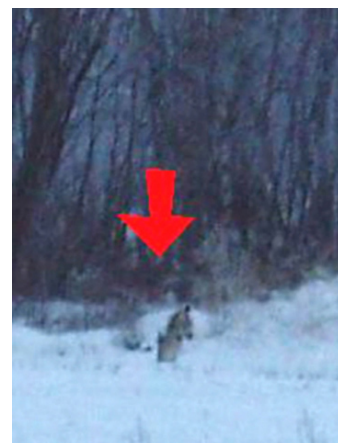
Flera hade sett ett jättestort lodjur passera alldeles intill dom, när denna tog sin tillflykt mot ängarna bakom skolan. Vid närmare titt på rådjuret ser vi bitmärken i strupen och kraftiga rivmärken på bakkroppen.

Visst var det en trevlig naturupplevelse att få se lokatten så här nära inpå oss, men samtidigt kan det vara slutet på den fina rådjursstam Ersnäs har. Mest troligt är det just därför lokatten hittat hit, mycket rådjur likamed lättfångad mat vintertid för katten.

Nu blev det bara ett kameraskott mot katten av en påpasslig skytt som hann med att ta fram kameran. Tyvärr hann han inte få fram kameran i tid då den passerade bara 5 meter från honom, så på bilden syns endast lokatten i språng bort mot E4an till.

Fotograf: Andreas Palmgren, Boden

Jonas Seger, Viltvårdsgruppen i Byn

Dagboken

Stockholmsbesök.

Klockan är 15.30 den 9 sept. när två förväntansfulla killar stiger av flight SK012 på Kallax där Stig (farfar) hämtar barnbarnen Jacob och Linus 6 1/2 år (tvillingar) som bor i Bålsta, NV Stockholm. Jacob har varit lite orolig, han var rädd att han inte skulle hitta ut ur planet och hitta farfar. Duktiga killar, som lämnade storebror Emil och mamma och pappa på Arlanda.

Allt gick bra, hemma i Ersnäs började storstadsbarnens äventyr, som kanske skiljer sej en del mot deras vardag. Det tar ett tag innan dom har landat mentalt och kommit ner på lantisnivå, men väl där så flyter det på, man kan väl säga att detta med barnbarn är livets efterrätt, även om det kan vara lite jobbigt, för 60 + som ska hålla ställningarna.

Dagarna flöt på med div. utflykter vi hälsade på Linnéa i skolan åt skol-lunch, Jennifer på dagis och Josefina i Nybyn (kusiner till killarna). Vi plockade lingon som vi tog med till S-holm, gick till brända skogen, där haglade frågorna tätt, gick vidare till skoterstugan, där det ser bedrövligt ut, där kom frågorna varför man kan vara så dum och slå sönder glasrutorna. Jaa, varför är man så dum ??????

När vi gick efter leden påstår Jacob att Ersnäs är ingen stad utan en by, vad är skillnaden frågade jag, i en by kan man inte handla mat!! Aktiviteterna avlöste varandra: besök hos Caisa och hennes hundar, älgslak-

teriet fick ett besök, läskigt tyckte killarna, traktorgräsklipparen var flitigt använd, besök hos vänner och bekanta, som också besökte oss. Ett besök hos Max (hamburgerbar) var ju ett måste. Så kom fredag, bil och husvagn var klar för färd söderut, efter diverse stopp och funderingar hur långt det var tills vi var hemma, så stannade vi i Sundsvall på Ikeas parkering för övernattnin. Ett besök på Ikea hann vi med på kvällen, sen var det natti, natti.

Lördagmorrn kom vi iväg rätt tidigt, efter en del surr om är vi inte framme snart så kom vi till S-holm, Bålsta vid fjortontiden. När vi hade återhämtat oss efter bilfärden var det middagsdax, och vad är väl mer passande än surströmming. Men att få tag på "Suris" i "Fjollträsk" är en omöjlighet, framförhållning är ett bra koncept, burkar fanns i husvagnskylskåpet, hembakat bröd och andra tillbehör, mums

17 sept. valdagen, för egen del var valet avklarat, men andra skulle välja, valvakan var rätt spännande blir det bra eller dåligt den som lever får se.....

Nästa dag var en ny arbetsvecka för dom flesta, men vi tog det lite lugnt packade ihop och drog längre söderut mot Gränna, via flera vackra platser och väl framme i Gränna är det bara att njuta av denna idyll, som har klängt sej fast vid slutningen mot Vättern. Det finns en mängd äppel och päronodlingar som är en fröjd för ögat att se och fotografera. Ett par km från Gränna söderut ligger Röttleby med sina röda små stugor och frukträd,

där kan man bara stå och känna fridfullheten komma, egentligen kan jag inte beskriva känslan den måste upplevas. Gränna med sina branta gator, polkagrisar och alla turisterna, som ökar befolkningen till 800000 över hela året, men mest på sommaren.

Visingsö är värt ett besök, sommardag är cykeln ett bra fordon, men bekväm som man är så blev det bil. Bl. a. finns rester från en mullbärsträdgård, som på mitten av 1800-talet var aktiv. Det var mest vita mullbär, silkesmaskarna drabbades av sjukdom, så någon större mängd silke gav därför inte odlingen.

Den 20 sept. på Stigs födelsedag styrde vi kosan norrut via gamla Linköping, där vi lunchade på Ragnar Dahlsbergs Café, kollade bl. a. på Grafiska Museet. Vid middagstid var vi i Bålsta, efter middan blev det tårta, som killarna hjälpte mamma att tillverka, för det var ju farfars födelsedag.

Nästa dag blev det teaterbesök på Vasateatern; Fritt Fall med Ulla Skoog och Tomas von Brömssen, dom är ju bara så bra.

Fredagen den 22 sept. åker vi hem, hemresan gick jättebra men Sverige är allt bra långt, sen blir det en dag att vila upp sej på, innan verkligheten knacker på Det vore ju bra om alla ens nära och kära bodde nära, men nu finns ju en anledning att fara till Storstan lite oftare, nästa sväng är inte inplanerad, men det dröjer nog inte alltför länge

Vid pennan (farmor) Elaine Blomqvist

Ersnäs IF säsongen 2006

Nu kan vi lägga säsongen 2006 till handlingarna och konstatera att vi trots en knackig start till slut kunde säkra fortsatt spel i division 4. Förutsättningarna var inte de bästa denna säsong eftersom minst tre lag skulle nedgraderas till femman.

Som vanligt har vi som jobbat kring laget upplevt samma goda stämning som andra år, vi har helt enkelt roligt i EIF (det är ju det som fotboll handlar om). Vi i fotbollssektionen vill tacka alla spelare, tränarduon Fredrik/Patrik, och vårens stand-in-tränarpar Erik/Jonas för årets säsong och vi ser redan fram mot nästa.

Vi vill även ge en speciell hälsning och lyckönskningar till Erik som nu flyttar till sydligare nejder.

Skidspåret och hockeybanan

Preparering av elljusspåret pågår och belysningen kommer att vara tänd måndag-torsdag mellan kl.16 och 22.

Hockyrinken kommer att isbeläggas så fort väderleken tillåter.

Våra två "sidor"

Ersnäs har en egen hemsida, www.ersnas.se med 11843 besök sedan 2003-06-01, men vi finns naturligtvis även med på kommunens byasidor på adressen: www.byar.lulea.se och välj där **Ersnäs**. Där är 2 998 besök registrerade sedan 2001-03-19.

Synpunkter och material mottages av Krister Öhman, kristman@tele2.se

Ersnäsbladet utges av Ersnäs byaförening och är öppet för alla (föreningar, företag och enskilda) med anknytning till byn och utkommer med fyra nummer per år. Manusstopp under 2007 är 29/1, 2/5, 13/8 och 12/11 och utdelning fredagen därpå.

I redaktionen:

Sven Persson, Tranmyrvägen 29,
telnr 311 80 och e-postadress
persson.sven@telia.com

Krister Öhman, Tranmyrvägen 14,
telnr 312 59 och e-postadress
kristman@tele2.se

Bo Axhammar, Ersnäsvägen 45,
telnr 311 04 och E-postadress
bo.axhammar@tele2.se

Lämna tips om innehåll till redaktionen och/eller skriv gärna själv om något Du vill förmedla.

Ersnäsbladet finns också att läsa/hämta från byns hemsida www.ersnas.se
Där finns även tidigare nummer.

Utvandraren: Ersnäs - ett av de vackraste ord jag känner till.

Okej, jag erkänner att jag låter nostalgisk när jag sitter 90 mil söder om Ersnäs med Globen vid min högra armbåge och drömmer mig hem.

Men det hjälps inte - Ersnäs kommer på ett sätt alltid att vara hemma för mig även om jag aldrig kommer att slå ned mina bopålar i jordbruksbygden vid Aleån igen.

Jag flyttade, inte helt på egen hand, till Ersnäs som 6-åring. På mitt 19:e levnadsår tog jag mitt pick och pack och lämnade byn för Luleå, Gällivare, Luleå och så Stockholm.

Och utan Ersnäs inflytande i mitt liv hade jag inte varit den person jag är i dag (nu kanske inte alla i min omgivning tycker att det enbart är positiva drag som mejslats ut från min uppväxt...)

Nåja, jag kommer alltid att minnas mina år där jag gick från pojke till man (om än ganska barnslig man) som synnerligen roliga och lärorika. Jag är oändligt tacksam för att det var just Ersnäs som blev platsen där detta utspelade sig. Jag vill även passa på att ta tillfället i akt att be de personer som fått ärtor blåsta och ägg kasta på sina bilar, snöbollar kastade in i hallen när de öppnade dörren osv. ödmjukt om ursäkt.

Ni har dock hjälpt mig i min utveckling genom att låta mig få utlopp för mina behov som ett barn som förmodligen lider av någon lättare form av bokstavskombinations-störning kan tänkas behöva. Jag var dock icke ensam under dessa uppdrag. Utan att nämna namn (det vore elakt mot Erik

Sundén, Peter Björklund, forne möröbon Ove Larsson samt några till) så vet jag nu hur man gör hemmagjorda bomber, hur man förstör en moped, hur man får en moped att gå 85 km/h, hur man med hjälp av en moped kan släcka ned all belysning i Ersnäs, hur man bygger en meterhög mur av snö rakt över byvägen och hur lång bromssträcka är för bilar som vill

undvika att stifta närmare bekantskap med nyss nämnda snömur. Bland mycket annat. Allt i Ersnäs.

Jag har dock inte enbart varit en plågoande utan även njutit av det utbud av sport- och fritidsaktiviteter Ersnäs kan erbjuda. Det är i Ersnäs jag lärt mig att köra skoter, åka skidor samt spela fotboll och ishockey. Något jag kan briljera med bland alla skåningar, smålänningar, stockholmare, göteborgare och hallänningar på jobbet. Alla

skidutflykter till Hemberget minns jag med glädje och värme och jag har på egen hand på ishockeyrinken avgjort fler OS- och VM-finaler i ishockey än vad Börje Salming har stygn på sin kropp.

Sist men inte minst...när jag tänker efter är det nog störst. Alla människor man träffat i alla möjliga och omöjliga

situationer. I Stockholm är vi fyra ersnäsare som träffas några gånger per år och dricker öl och pratar gamla minnen som när Egons gamla märr fortfarande levde. Förutom undertecknad redan nämnde Björklund samt Roger Nilsson och Stefan Pettersson (de hade också en medfödd talang för att kasta ägg och tomat).
Numera är jag i Ersnäs ett par gånger per år för att hälsa på min morbror Hilding Lindbäck. Tack vare hans titel som revy-kung har jag sett flera trevliga

teaterföreställningar och därmed hållit mig underrättad om livet i Ersnäs.

Och Ida och Siv. Mor och dotter som ägde affären precis mitt emot där jag bodde och som såg till att mitt förråd av Polly-påsar och serietidningar aldrig var i närheten av att tömmas. Suck...alla dessa minnen...denna by. Man kanske skulle flytta hem igen.

Jan "Fimpen" Johansson, 37
Journalist Aftonbladet

Jan "Fimpen" Johansson, 37
Journalist Aftonbladet

Ersnäs höjer sig

Vår by kommer att ligga ytterligare 20 meter över havsytan innan landhöjningen upphör. Det dröjer ett tag innan vi är där. På den almanacka våra efterföljare då använder står det år 7.000. Med tanke på hur världen och Ersnäs förändrats bara under de senaste hundra åren, svindlar nog tanken hos flertalet av oss, då vi försöker föreställa oss en så fjärran framtid. Med tanke på den globala uppvärmningen är långt dessförinnan förmodligen flertalet av våra grannar holländare.

Efterlysning

Just på gränsen mellan Piteå och Luleå ligger Gagsträsket. Detta område är ett slag lokalt, kulturellt minnesmärke. Om Du har någon information om Gagsträsket, hör av Dig till tel 31180 eller person.sven@telia.com.

Den kärleken

Kärlek är den enda sjukdom man inte vill botas för.

Franskt ordspråk

Pensionärlägenheterna

I förra numret av Ersnäsbladet efterlyste vi synpunkter på behovet av pensionärlägenheter i vår by.

Vi har inte fått en enda reaktion. Slutsatsen Byaföreningen måste dra är att något sådant behov inte finns.

Gång- och cykelvägen

2006-10-11. Gunilla Björklund berättade på Byamötet att den provisoriska gång- och cykelvägen mot Antnäs kommer att byggas våren 2007.

Citat från www.ersnas.se

Appropå valet

Jag är intresserad av framtiden, jag kommer att tillbringa resten av mitt liv där.

CF Kattering

Mera kärlek

Ingen kan vara både vis och förälskad.

Robert Herrick

Ett utdrag från www.ersnas.se

Har ditt tält blåst bort?

Tältet med innehåll finns att hämta på Tranmyrvägen 14. Ring 312 59 innan.

Valet

Även i skolan i Ersnäs blev det stundtals kö fram till valurnan. EB:s egen vallokalundersökning förutspådde en alliansseger. Irene Larsson litade på opinionsundersökningarna. Leif Lundström hänvisade inte till Sifo och alla de andra i branschen men konstaterade att "dessvärre vinner högern". Gunnar Lauritz (Klubbvägen) var av samma uppfattning: "Reinfeldt blir vinnaren. Oturligt nog. Hoppas att jag har fel. Spåren förskräcker med tanke på tidigare försök med borgerliga regeringar."

I Ersnäs är Alliansen minoritetspartiet. Hos oss får De Fyra nöja sig med 39 % av rösterna medan Vänsterblocket alltså kan glädja sig åt 61 %. Således kan vi konstatera att Ersnäs – i likhet med Sverige (utrikespolitiken) – är ett alliansfritt område. Vi kan också notera att Petersen även i Ersnäs är starkare än Persson. Nio fler röstade (s) i kommunvalet jämfört med riksdagsvalet. Detta var ändå troligen inte anledningen till att GP kastade

Ann-Marie Nordström och René Jensen

in handsken den där söndagskvällen.

Vi ersnäsare ser väl oss vara rätt så aktiva medborgare på olika områden. Men det finns undantag. Att engagera sig politiskt är ett svart hål hos oss. På samtliga valsedlar till kommunvalet återfinns vi en enda person med Ersnäs som hemadress: Kristina Eriksson (s). Vi har fyra år på oss att göra något åt den saken. Dessutom sjönk valdeltagandet från 84 till 82 procent men vi ligger ändå över riksgenomsnittet.

Tankar om ljud

För ett antal vintrar sedan upplevde vi ett köldrekord i Ersnäs. Kvicksilvret sjönk ner till 43 grader. Något sådant hade jag aldrig varit med om. En av kvällarna gjorde jag en kort promenad på Tranmyrvägen. Nog måste väl en och annan bil ha passerat på E 4 men jag minns det som att absolut tystnad rådde.

En juniförmiddag vandrade jag längs Hemborgsleden. Uppe på myren vid Lillkvarnbäcken finns numera en bank till vandrarens glädje. Jag lade mig där på rygg, lät solen värma och lyssnade till ljuden: bäckens porlande, vindens sus i björkarna som omger platsen. Det var sydlig vind den dagen. Ljuden från E 4 blåste åt ett annat håll. Det var enbart naturen som hördes. Även detta är en sällsynthet.

Natur och kultur. Det senare betyder mänsklig odling och skapar en massa ljud och har så alltid gjort. Låt oss tänka oss Ersnäs en junidag för hundra år sedan. På Kustlandsvägen genom byn rör sig en del hästfordon. Hovtramp och knastret från de järnskodda kärrhjulen. Från några gårdar hörs hammarslag. En mamma ropar på gårdsfolket att nu är det dags för mat. Någonstans ifrån hörs ett ljudligt skratt. Kor råmar.

Idag är ljudbilden en annan. Borta är praktiskt taget alla ljud som har med jordbruk att göra. E 4 svarar i vår by för ljudkulissen. Den är vi så vana vid att vi nog inte alltid är medveten om dess existens. Ibland, som tidiga morgnar, är allt i övrigt tystnad. Så förändras bilden. Sällan hörs höga röster och rop. I stället är det mekanikens ljud som dominerar. Bilar och mopeder i närområdet. Basljud från ljudanläggningar i hus och bil. På sommaren ansas gräset. På vintern är det snöskotern som intar fälten och luftrummet. F 21:s budget tillåter fortfarande ibland flygövningar. SAS och Fly Nordic går in för landning.

Alla människor är unika. Ingen är identiskt lik någon annan. Naturligtvis gäller denna individualism också hur vi upplever ljud. Samtidigt har vi ord som oljud och missljud. Betyder det att vi har gemensamma ljudpreferenser. Kanske till en del. De flesta av oss har hörselkåpa då vi går runt med gräsklipparen eller på våren använder jordfräsen. Men det kanske mer beror på att vissa ljudnivåer är skadliga, detta mer än att vi i sig tycker att motorknattret är ett oljud.

På musikfester delas numera hörsel-skydd ut för att omtänksamma föräldrar ska ha möjlighet att skydda sina barns hörsel. På vissa ställen är

Datakurs i Ersnäs?

På min intresseförfrågan om datakurs i Ersnäs har hittills (15/11) 7 st anmält intresse. Vi bör bli fler än tolv för att en kurs ska bli av.

På vår hemsida www.ersnas.se presenteras intressenivån och senaste nytt i kursärendet. Läs på Anslagstavlan.

Finns tillräckligt underlag arbetar jag för en kurs i Ersnäs. Kontakta mig på tel 31259 eller kristman@tele2.se om du är intresserad.

Frågan "ligger ute" till 15:e januari - kanske vi kan starta en kurs i kallaste februari?

Krister Öhman

t.o.m småbarn förbjudna att närvara vid sådana tillställningar. En möjlighet vore att sänka ljudnivån. Nej, säger arrangörerna, att ljudvågorna känns i kroppen är en del av upplevelsen.

Oavsett var vi befinner oss på ljudupplevelseskalan, är det numera sällan som vi behöver använda uttrycket "besvärande tystnad". Fast de orden hänför sig förstås till andra sociala sammanhang.

Sven Persson

Klagomål från skolan

Det har kommit klagomål från skolan och det gäller tilltagande klotter på fönster och nedskräpning på skolan.

Detta sker kvällstid och helger.

Personalen får använda rakblad för att få bort den poetiska utsvävningen som bl.a sitter på fönsterrutor. Personalen är milt sagt förbannad för det medför extra arbete och kostnader, detta när skolan har nog lite resurser.

Så nu är det dags för en skärpning.